

NEDERLAND VERTAALT 2018
Engels-Nederlands

GENOMINEERDEN

1. Brigitte van Enst
2. Andrea Fijlstra
3. Marjolijn Gijssel
4. Carolien van 't Hof
5. Pieter Veenboer

VERTAALOPGAVE

Caged Bird
Maya Angelou (1928 - 2014)

A free bird leaps
on the back of the wind
and floats downstream
till the current ends
and dips his wing
in the orange sun rays
and dares to claim the sky.

But a bird that stalks
down his narrow cage
can seldom see through
his bars of rage
his wings are clipped and
his feet are tied
so he opens his throat to sing.

The caged bird sings
with a fearful trill
of things unknown
but longed for still
and his tune is heard
on the distant hill
for the caged bird
sings of freedom.

The free bird thinks of another breeze
and the trade winds soft through the sighing trees
and the fat worms waiting on a dawn-bright lawn
and he names the sky his own.

But a caged bird stands on the grave of dreams
his shadow shouts on a nightmare scream
his wings are clipped and his feet are tied
so he opens his throat to sing.

The caged bird sings
with a fearful trill
of things unknown
but longed for still
and his tune is heard
on the distant hill
for the caged bird
sings of freedom.

GENOMINEERDE VERTALINGEN

1. Brigitte van Enst

Gekooide vogel

Een vrije vogel danst
waar de wind hem drijft
en zweeft net zolang
tot de stroming verglijdt
en doopt zijn vleugel
in het oranje zwerk
en verovert vrijmoedig de lucht.

Maar een vogel in het nauw
die kruipt door zijn kooi
ziet zelden voorbij
zijn gevangen razernij
zijn wieken gekort en
zijn poten geketend
spert hij zijn keel, en zingt.

De gekooide vogel zingt
trillend van angst
over dingen hem vreemd
waar hij toch naar verlangt
en zijn lied weerklinkt
waar de einder het vangt
want de gekooide vogel
zingt over vrijheid.

De vrije vogel denkt aan een nieuwe vlucht
aan wind in de rug, een boom die zucht
aan malse wormen in de ochtendzon
en verklaart de lucht zijn eigendom.

Maar een gekooide vogel schreeuwt zijn nood
een levende schim, zijn dromen dood
zijn wieken gekort en zijn poten geketend
spert hij zijn keel, en zingt.

De gekooide vogel zingt
trillend van angst
over dingen hem vreemd
waar hij toch naar verlangt
en zijn lied weerklinkt
waar de einder het vangt
want de gekooide vogel
zingt over vrijheid.

2. Andrea Fijlstra

Kooivogel

Een vogel die vrij is
laat zich gaan op de wind
buitelt op de stroom
tot die ergens stopt
en doopt zijn veren
in zoete zonnegloed
en voelt zich hemelgod.

Maar een vogel die stapt
door zijn krappe kooi
ziet meestal niets door
zijn tralies van toorn
zijn vleugels kort en
zijn pootjes vast
dus hij opent zijn keel en zingt.

De kooivogel zingt
met trillers vol vrees
voor wat hij niet kent
maar wat gloeit in zijn geest
en zijn lied weerklinkt
waar hij nooit is geweest
want de kooivogel
zingt over vrijheid.

De vrije vogel denkt aan vlagen die komen
en passaatwinden zacht door zuchtende bomen
en wormen die wachten in glinsterende gazons
en hij noemt de lucht de zijne.

Maar een kooivogel staat op het graf der dromen
zijn schaduw schreeuwt de paniek van de nacht
zijn vleugels kort en zijn pootjes vast
dus hij opent zijn keel en zingt.

De kooivogel zingt
met trillers vol vrees
voor wat hij niet kent
maar wat gloeit in zijn geest
en zijn lied weerklinkt
waar hij nooit is geweest
want de kooivogel
zingt over vrijheid.

3. Marjolijn Gijzel

Gekooide vogel

Een vrije vogel
danst met de wind
en drijft met hem mee
zolang het hem zint
en baadt in de gloed
van de oranje zon
het luchtruim lacht hem toe

Maar een vogel geprangd
in een krappe kooi
ziet door nijldige tralies
zelden iets moois
gekortwiekt is hij,
vleugellam
dus hij opent zijn keel en hij zingt

De gekooide vogel
zingt trillend zacht
van het onbekende
waarnaar hij zo smacht
tot over de heuvels
weerklinkt zijn klacht
want de kooivogel zingt
van de vrijheid

De vrije vogel bedenkt waar hij zou vliegen
met bomen die zacht in passaatwinden wiegen
en wormen die lonken in het malse gras
het luchtruim is van hem

Maar de kooivogel staat op een dromengraf
zijn schaduw schreeuwt het uit in de nacht
gekortwiekt is hij, vleugellam
dus hij opent zijn keel en hij zingt

De gekooide vogel
zingt trillend zacht
van het onbekende
waarnaar hij zo smacht
tot over de heuvels
weerklinkt zijn klacht
want de kooivogel zingt
van de vrijheid.

4. Carolien van 't Hof

Kooivogel

Een vrije vogel cirkelt
gedragen op wind
en laat zich drijven
tot de stroming luwt
en baadt zijn vleugels
in oranje zonlicht
en waagt naar de hemel te reiken.

Maar een vogel beklemd
in zijn nauwe kooi
is verblind door woede
op het traliekonvooi
zijn wieken zijn gekort en
zijn poten gebonden
dus zet hij zijn borst op en zingt.

De kooivogel zingt
een lied vol angst
van iets onbekends
waar hij toch naar verlangt
over verre heuvels
klinkt zijn gezang
want de kooivogel
zingt van vrijheid.

De vrije vogel voelt een nieuwe bries komen
en zachte wind in zuchtende bomen
ziet vette wormen in een glorend veld
tot hij met de hemel versmelt.

Maar de kooivogel staat aan het graf van zijn dromen
zijn schaduw schreeuwt als nachtmerries komen
zijn wieken zijn gekort en zijn poten gebonden
dus zet hij zijn borst op en zingt.

De kooivogel zingt
een lied vol angst
van iets onbekends
waar hij toch naar verlangt
over verre heuvels
klinkt zijn gezang
want de kooivogel
zingt van vrijheid.

5. Pieter Veenboer

Gekooide Vogel

Een vrije vogel springt
Door de stroom voortgestuwd
Op de rug van de wind
Tot die is geluwd
En doopt zijn wiek
In d' oranje zonnestraal
En claimt overmoedig de lucht.

Maar een vogel die zijn pas
Meet in zijn nauwe hok
Ziet zelden verder dan
Zijn tralies van wrok
Zijn vleugels gekort en
Zijn poten vast
Dus hij opent zijn keel en zingt.

De gekooide vogel zingt
Angst trilt in zijn lied
Dat toch verlangen uit
Naar onbekend gebied
En zijn zang wordt vernomen
Ver weg in 't verschiet
Want de gekooide vogel
Zingt van vrijheid.

De vrije vogel denkt aan een nieuwe wind
En de passaat die zuchtend door de bomen zingt
En de vette worm wachtend in de ochtendzon
En hij noemt de lucht zijn eigendom.

Maar van een gekooide vogel is de droom verstild
Zijn schaduw ontwaakt met een rauwe gil
Zijn vleugels gekort en zijn poten vast
Dus hij opent zijn keel en zingt.

De gekooide vogel zingt
Angst trilt in zijn lied
Dat toch verlangen uit
Naar onbekend gebied
En zijn zang wordt vernomen
Ver weg in 't verschiet
Want de gekooide vogel
Zingt van vrijheid.